

„Moje nové kolečkové brusle nedostaneš,“ pomyslel si divočák. Nezbeda poletoval kolem a nadšeně švitořil o zmrzlině, pudinku, čokoládě a oříšcích. Pomalu, krůček po krůčku dostával divočák čím dál tím větší hlad.

„Mimoходом,“ řekl Nezbeda znenadání, „jestli máš rád žaludy, tam nahore na kopci leží obzvlášť šťavnaté.“ Tomu už divočák nedokázal odolat. Okamžitě se rozběhl nahoru na kopec. Bez bruslí. Nechal je ležet na cestě. V běhu by mu jenom překážely. A co se s kolečkovými bruslemi stalo? Za chvíli skončily v havraním hnízdě.

To celé sledovala sova. Zamrkala a v klidu se chytila za zlatý řetěz, který nosila kolem krku. Takové průhledné ROZPTÝLENÍ POZORNOSTI, na to by se ona nikdy nenechala nachytat.

